

[Jes Lunde]

set om der er sket ratifikation eller ej, de forøgede militærbevillinger, regeringen havde med i sit valggrundlag, blev ikke taget med, fordi det ville afsløre et stigende underskud på statsfinanserne.

Det kan være, at nogle af tingene er vanskelige at budgettere. Jeg forstod, at hr. Henning Andersen mente, at EF-udgifterne endnu var helt uforudsigelige, men når man laver en fremsættelsestale, eller når man laver en budgetoversigt, hvor man beskæftiger sig med, om der er ligevægt på statsfinanserne, kunne man i det mindste nævne, at der var en truende udgift, en meget sandsynlig udgift, som gjorde, at det ikke var reelt at tale om ligevægt på statsfinanserne. Det er god regnskabsskik i virksomheder, at hvis man har en truende ny udgift, så gør man opmærksom på det, når man forelægger sine regnskaber. Men den ærlighed har regeringen ikke valgt at præsentere over for vælgerne.

Dengang havde det at gøre med, at man ikke havde lyst til at fremvise problemer lige op til et valg, og så valgte man at trylle dem væk ved at glemme nogle udgifter og ved at indsætte nogle meget store budgetreguleringskonti til senere udmøntning. Og med »senere udmøntning« mente regeringen helt klart efter valget. Det kom lysende klart frem, da oppositionen forsøgt at skabe klarhed før valget over, hvad der lå i disse budgetreguleringskonti. Det var fuldstændig umuligt at få at vide, hvor der skulle spares, og hvor man havde tænkt sig at introducere nye skatter og afgifter.

Det gør alt i alt, at vi snart har brug for klarhed over, hvad det er, regeringen vil. Det fremgår ikke af det forpjuškede finanslovsforslag, men vi får forhåbentlig snart nogle klare signaler. Tiden er ved at løbe ud for regeringen.

Den eksportpakke, regeringen har fremlagt, og som vi har haft til behandling her, med meget massive skattelettelser og likviditetsforbedringer til erhvervslivet, kommer ikke ud af den blå luft, og den forværrer for mig at se regeringens problemer med at opnå ligevægt.

Vi har da også noteret os, at i den budgetoversigt for oktober, vi lige har fået, og hvor finansministeren igen udsendte en optimistisk pressemeddelelse om, at nu var der ligevægt, er meget tunge dele af den pakke overhovedet ikke med i de nye beregninger.

Vi er lidt i tvivl om, hvad det egentlig er, regeringen vil på det her område. Jeg synes, der har

været modsatrettede signaler. Der er finansministeren, der glæder sig over ligevægt. Der er statsministeren, der udtaler, at man godt kan have en lidt løs hånd i 1988, hvis det så går bedre i 1989.

Jeg tror, det hænger sammen med, at regeringen fik sig et ordentligt skud for boven ved folketingsvalget, og så har man ikke lyst til nu at komme med nye skatter og afgifter, for man kan jo ikke vide, hvor lang tid der er til næste valg, og derfor vælger man så at være mere løsgagtig.

Det er en løsgagtighed, vi ikke vil deltage i fra SF's side. Vi mener ikke, det kan nytte noget at komme med nye udgifter eller lempelser til f.eks. erhvervslivet uden at påvise nye indtægter. Vi mener, det er nødvendigt at have ligevægt på statens finanser, når vi har et så voldsomt underskud på betalingsbalancen, som vi har i øjeblikket.

Til gengæld mener vi, at der er nogle i vort samfund, der har råd til at betale. Vi mener, at der kan skaffes indtægter til nye udgifter. Efter vores opfattelse er der brug for nogle meget kraftige forandringer af det forslag til finanslov, regeringen er kommet med. Jeg kan derfor allerede nu bebude, at vi vil komme med en stribe ændringsforslag.

Hovedlinien i det vil være at foreslå for det første en række klare sociale forbedringer for de dårligst stillede, bl.a. forhøjelse af arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, efterløn, bi-standshjælp og folkepensionens grundbeløb.

For det andet en markant styrkelse af samfundets uddannelsesindsats både inden for arbejdsmarkedsuddannelserne og mere generelt gennem betalt frihed til uddannelse, så vi bidrager til at højne samfundets uddannelsesniveau og til at skabe et uddannelsesmæssigt sikkerhedsnet under de mange, der i dag står med for korte uddannelser og risikerer at blive smidt helt ud af arbejdsmarkedet.

For det tredje en forstærket indsats for miljøbeskyttelse og en dynamisk erhvervs politik, hvor staten fremmer en udvikling i produktion og eksport inden for genbrugsteknologi, energibesparelse, alternativ energi, byfornyelse, kommunikation, kollektiv trafik og bioteknologi.

For det fjerde en lempelse af de stramme tøjler på kommunerne, bl.a. en tilbageførelse af de ca. 2 mia. kr., der i juni måned blev fjernet fra amtsskommunernes bloktilskud.